

עלון מס' 3 (3277)
כ"ח תשרי תשפ"א
16 אוקטובר 2020

אז מה היה לנו? מתכוננים לשדרוג שכונת כ"א; סוכה
שהיתה בין הזוכות בתחרות הסוכה היפה; שריפה, לא
עלינו, בסמוך לנחל הנעמן; הפגנה אחת.

קצת מאירועי השבועיים האחרונים בתמונות

צילמו: בועז אשכול, נועם כהן וועדת תרבות. מתוך הפייסבוק

שלום חברים,

השאלה הכי נוקבת – מתי זה ייגמר? וכשיגמר, מה יהיו התוצאות? וכשתהיינה התוצאות, איך נתנהל בחיים החדשים? איך אוכלוסיות רבות תשרודנה את כל המשברים שהקורונה חוללה, והנהגת העם, מחישובים פוליטיים, מובלים ע"י ראש ממשלה כדי לדחות כמה שיותר את המשפט של ההאשמות הקשות בהן יואשם. ובינתיים, ההפגנות נגד ביבי מתרבות, והוא מבוצר בבלפור. וילדה חכמה ומתוסכלת מכריזה "אין מצב שאני מוסיפה את השנה הזאת לגיל שלי, בכלל לא השתמשתי בה!" זה ציטוט מתוך דף ההומור שמתפרסם בעלון זה, למען החיוך של כולנו.

ואצלנו – יש שיפור במצב החניות הפיראטיות, אבל רק שיפור. **הוועדה/צוות נאמני החניות**

מטפלת בנחישות בהוצאת רכבים שעדיין חונים שלא לפי ההסדר.

שיוך דירות – **כרמית אורן-מולד** פורשת לפנינו את ההתלבטויות הקשורות להחלטות הסופיות

אליהן אנחנו צריכים להגיע. אל תוותרו.

כתבתם צוואה? משהו לא מסתדר לכם? רוצים לבטל אותה? רשימה מפורטת של **עו"ד רותם**

רוטמן – "אני רק שאלה" – תפתור לכם את הבעיה.

עליזה ויטס/שומרון, חברת עין המפרץ בעבר, ניצולת שואה וקשרית במרד הגטו בוורשה,

הוציאה ספר המגולל את סיפור חייה. הספר תורגם לגרמנית והושק באירועים רבים. עליזה התאלמנה, ובהמשך עברה לקיבוץ גבעת עוז, לבן זוגה החדש. מאחלים לה המשך פעילות ברוכה בנושא השואה ובריאות שלמה.

כדורעף – המון נוסטלגיה, והפעם מתוך הפייסבוק. באתר שמנהל **אליעזר כגן** מקיבוץ העוגן,

שהיה נגן צ'לו, מה שלא הפריע לו להיות גם שחקן מעולה בכדורעף. כגן מספר לנו על התרומה האדירה של **עודד חיטין** לענף הכדורעף בעין המפרץ באזור ובכל הארץ. עודד היה אימפרטור שהקים אימפריה.

מי שזוכר - נעים להיזכר, ומי שלא מכיר את עודד – הגיע הזמן.

שבת שלום,

מוכה

מה קורה - (לפי סדר העמודים)

3	עדכון מצוות נאמני חניה
4-5	כמה מילים על שיוך דירות
6	הצטרפות לברכות על חוברת העשור השני
7	הנשמה שלי ממהרת
8	אחרי סיפור הישרדות לא ייאמן
9	אנקדוטה
10-12	כדורעף – נוסטלגיה ושאר סיפורים
13	מודעות
14-15	אני רק שאלה
16-18	בדיקה עצמית של השד
19	ביטוחי בריאות
20	מודעות
21	דף הסאטירה וההומור
22	דףתרבות

ברכת החלמה מלאה שלוחה לכל חולינו.

לחיילינו, באשר הם, שלוחה ברכת שלום ושלווה.
שובו הביתה בשלום.

עורך: מוכה מלר, חברת מערכת: דפי עציוני

פנימי, אין להעתיק או לפרסם ללא אישור מוסדות הקיבוץ.

כתובתנו בדואר האלקטרוני: alon@ein.co.il

עזכון מצוות נאמני החניה

אנחנו ממשיכים עם פרויקט "התרגלנו", להוצאת הרכבים משטחי המגורים. בתחילת ספטמבר התחלנו בסיורי חניות בשכונות המגורים בקיבוץ, ועד 20/9/2020 נרשמו אזהרות בלבד, מתוך כוונה לעודד את החברים להוציא את הרכבים מהחניות הפיראטיות. בסך הכל, אנו שמחים לראות כי מרבית החברים והתושבים נענו לקריאה, ושכונות המגורים מתחילות לנשום שוב.

באופן כללי ניתן לראות כי החברים המבוגרים יותר מפנימים את חשיבות הנושא ורוב ה"סוררים" הם צעירים. עדיין ישנן מספר משפחות שמסרבות להפנים את הנושא, ואנו פועלים מולן בשיתוף תמיר, מנהל הקהילה. במקרה הצורך נעבוד יחד עם המועצה להסדרת העניין. אנחנו נפגשים מדי שבוע, דנים בנושאים ובקשות שונות שמגיעות אלינו, ומנסים למצוא פתרונות יצירתיים למצוקות שעולות.

- **באזור משמר הים** הוציאו מרבית התושבים את הרכבים, ואנו פועלים להסדיר עוד חניות בקצה המערבי. אפשר לראות שלמעט השטח הציבורי שליד מקלט רבין השכונה נקיה ממכוניות.
- **בשיכון כ"א**, בו מתבצע כעת פרויקט התשתיות, חיים חברים שגילם הממוצע 77 ואף יותר, ולמרות אי הנוחות רבים מהם משאירים את הרכבים מחוץ לשכונה, ומחנים בחניות הזמניות בשוליים. כל הכבוד!!
- **באזור השכונה המזרחית** התרגלו תושבים רבים, שחלקם לא חברי קיבוץ, להגיע עם האוטו "עד הבית", ובשכונה פזורים חניונים פיראטיים שאנשים יצרו לעצמם. החניה שנמצאת במרכז השכונה קטנה ומיועדת למכוניות מעטות, אך מייצרת תנועה רבה ומסוכנת סביבה. ניתן לשקם את האזור במספר צעדים קטנים:
 1. להשתדל להמעיט בכניסה עם רכב לאזור המגורים
 2. אם כבר נאלצים להיכנס - לקחת בחשבון שאין מקום פנוי
 3. להתחשב בחברים הוותיקים שגרים בשכונה
 4. להחנות רכב אחד בלבד לבית אב
 5. תמיד עדיף ללכת עוד קצת ברגל...

תזכורת: אסיפת הקיבוץ החליטה כי אין חניות בשטחי המגורים, וחניה במקום אסור תגרוור קנס בגובה 100 ₪!

- התכנית לחודשים הקרובים, במקביל להמשך הסיורים שלנו בשכונות:
1. תכנון והסדרה של כניסה בטיחותית לחניה הקרובה למספרה, מכיוון ביתנו במקום מכיוון הפארק.
 2. יחד עם צוות הנוי - בניית תכנית לשיקום שטחי הציבור שישוחררו.

אנו מזמינים אתכם להצטרף אלינו - צוות נאמני החניה: עדיה, יהודה, יוסי, גיל וניצן

בתמונה: שלט שנתלה לפני שנים באחד הקיבוצים בארץ (מיקום לא ידוע)

כמה מילים על שיוך דירות/ ברמית אורן-מולד

אמנם קורונה ואין כמעט שיחות קיבוץ, אבל מתחת לפני השטח רוחשות הרוחות, ורציתי לכתוב כמה מילים על שיוך דירות (וקצת שיוך פירות נכסים). אני חברה בצוות שיוך פירות נכסים – ולא בצוות שיוך דירות, והדברים הנאמרים פה הם בשמי בלבד ולא מייצגים אף צוות או ועדה.

לומר את האמת? אני ממש לא מתלהבת משיוך דירות. הייתי שמחה להמשיך, כמו היום, לגור בבית שלי, לא לשלם עליו, ובבוא יומי – להחזיר את נשמתי לבורא (אם ישנו) ואת הבית לקיבוץ (אם יהיה...).

אני לא רואה סיבה טובה לשלם הרבה כסף רק בשביל לקבל את אותו דבר – כשירושה היא לטעמי מותרות. הכסף שלי אמור קודם כל לשרת אותי בחיי, ורק עודפים אשמח שיעברו ליורשיי (ולמען הסר ספק: אני מחזיקה באותה גישה גם לגבי אבא שלי, שגם הוא חבר קיבוץ, וגם לו אני אומרת שהכסף שלו צריך קודם כל לשמש אותו בחייו, שאני מקווה שיהיו עוד ארוכים וטובים). נכון להיום, עין המפרץ הוא הבית שלי, וכאן אני רואה את עתיד, כך שמכירת הבית אינה רלוונטית.

יחד עם זאת, אני מבינה שאין ברירה. **אנחנו נצטרך לבצע שיוך דירות במוקדם או במאוחר – ועדיף לנו מאד שזה יהיה במוקדם.** זה גם האמל"ק (ארוך מדי, לא קראתי) של המכתב הארוך הזה, לפני שאפרט ואסביר למה:

למה אין לנו ברירה אלא לבצע שיוך דירות?

בישראל קיימות, באופן פורמלי, שתי הגדרות לקיבוצים: קיבוץ שיתופי וקיבוץ מתחדש. קיבוץ מתחדש כולל ברמת ההגדרה (לא אדייק במושגים ברמה המשפטית) שכר דיפרנציאלי, שיוך דירות ושיוך נכסים או פירות נכסים. כל קיבוץ צריך להחליט לאיזו מההגדרות הוא שייך. עין המפרץ, כמו מספר קיבוצים נוספים, נמצא בעצם במעין מצב כלאיים. לא כאן, ולא כאן. יש לנו שכר דיפרנציאלי, אבל לא שיוכי דירות ופירות נכסים. פורמלית, אנחנו עדיין נחשבים לקיבוץ שיתופי (נתון חשוב להמשך) – אבל ברור שרשם האגודות השיתופיות לא אוהב את המצב, ושואף להשלים את המעבר. כרגע ישנו מעין סטטוס קוו (אני מסייגת שאני לא מעורבת בפוליטיקה הקיבוצית וייתכן שהמצב גרוע ממה שאני יודעת), אבל הוא לא יוכל להמשך לנצח. יבוא יום ונאולץ לבחור. מכיוון שחזרה לקיבוץ שיתופי לא נשמעת אופציה ריאלית או סבירה, נהיה חייבים לבצע את השיוכים. למעשה, זה נחשב צעד למען הבטחת מעמדם של החברים בקיבוץ שכבר אין בו שותפות מלאה.

למה מוטב מוקדם על פני מאוחר?

עין המפרץ נהנה כרגע משני מצבים זמניים:

- א. הגדרתנו כקיבוץ שיתופי.
- ב. אזור עדיפות לאומית המקנה הנחה בתשלומים לרשות מקרקעי ישראל (רמ"י). שני המצבים האלו הם "על קרן הצבי". אין לנו שום הבטחה כמה זמן הם ימשכו. המשמעות של היותנו אזור עדיפות לאומית היא, שבשיוך נשלם הרבה פחות על הקרקע – תשלום למנהל מקרקעי ישראל, שאינו תלוי בהחלטות הקיבוץ. קיבוץ באזור עדיפות משלם 51% משווי הקרקע – בעוד קיבוץ שאינו באזור עדיפות משלם 91% משווי הקרקע. המשמעות של היותנו קיבוץ שיתופי קשורה במידה רבה לתשלום המיסים – הן על שיוך פירות הנכסים והן על שיוך הדירות, כאשר ההגדרה כקיבוץ שיתופי מאפשרת לשלם מס מופחת במידה ניכרת – וכמובן שגם זה סכום שמשולם לגורם חיצוני, ואין לקיבוץ שליטה על

סיבה נוספת ומעט יותר פרוזאית, היא שלא בריא להישאר במצב ביניים. זה לא הוגן כלפי מבוגרי הקיבוץ, שלא זוכים ליהנות מפירות עמלם, וחלקם יזכו רק להורישם (וכבר ציינתי את השקפתי לגבי ירושה); זה לא הוגן כלפי יורשים קיימים (קבוצה שבאופן טבעי הולכת וגדלה), שלא יכולים לממש את הזכות שהוקנתה להם כבר לפני שנים; זה לא הוגן כלפי חברים שרוצים מסיבות שונות לעזוב את הקיבוץ, ולמעשה כבולים אליו בחוסר יכולת לממש את הנכס (שהוא בעל ערך רב משמעותית מפיצויי העזיבה), וזה לא הוגן כלפי חברים צעירים ובגילאי הביניים, שבעוד חבריהם העירוניים רוכשים בתים, ומתחילים לשלם משכנתה, נשארים במצב ביניים, ויתחילו לשלם רק בגיל מבוגר יחסית, מה שעלול לגרור אותם עם תשלומים וחובות לתוך גילאי הפנסיה. כולנו מפסידים.

שמעתי לאחרונה טרוניות על ההצעה לעצירת צבירת הוותק בסוף השנה האזרחית. עצירת הוותק היא שלב הכרחי לפני ביצוע החלטות בנושאי שיוך – הן שיוך הדירות והן שיוך פירות הנכסים (שיוכים שחייבים ללכת יד ביד), מכיוון שללא עצירה זו לא ניתן לחשב עלויות, ולא ניתן להציג לכל משפחה תמונה מדויקת של חובותיה וזכאויותיה. הרי לא יעלה על הדעת שנצביע על העיקרון, בלי לדעת כמה זה אומר בתכל'ס – כמה נקבל או כמה נצטרך להשלים או לשלם.

כיוון שחייבים להעביר את הקו במקום כלשהו, ותמיד יש מי שמרוויח ומי שנפגע, עצירת הוותק צריכה להתבצע בתאריך שיש לו הגיון כלכלי, כמו סוף שנה. עצירת הוותק לכל חברי הקיבוץ בתאריך אחד, פוגעת בצורה מינורית מאד בחלק מהחברים (בעוד אי עצירת הוותק פוגעת באופן דומה בחברים אחרים). הסיבה היא שככל שסך שנות הוותק בקיבוץ עולה, כך ערכה של כל שנת וותק יורד – המכפלה צריכה להישאר זהה. לכל חבר יהיו אולי מעט פחות שנות ותק לעומת עצירה מאוחרת יותר, אך הן יהיו שוות מעט יותר. בכל מקרה, הסכומים עליהם מדובר הם ברמה של אלפי שקלים בודדים, לעומת הבדלי העלויות במקרה של התארכות הדיונים והפסד הזכויות שתארתני קודם, שיכולות להגיע למאות אלפי שקלים למשפחה.

לסיכום, אחזור על האמל"ק כי הוא חשוב בעיני: **אין לנו ברירה. אנחנו נצטרך לבצע שיוך דירות בשלב כזה או אחר. כל עיכוב פועל לרעתנו במידה רבה מאד.**

כמובן שצריך לדון על ההסדר, לשפר אותו (ולדעתי הוא בהחלט טעון שיפור), להגיע להסכמה ולשיוף של כמה פינות חדות במיוחד שנכנסו להסדר – אבל לא לנסות לעכב לצורך העיכוב, ולזכור כל הזמן שכל שבוע שעובר כשאנחנו עסוקים בריבים פנימיים, תחושות קיפוח (של כל המגזרים...) והתפלפלות יתר, יכול להיות ההבדל בין הסדר סביר לבכיה לדורות. וכשזה יגיע – זה י

הצטרפות לברכות על הוצאת החוברת - העשור השני/ אמציה

שמחתי לקבל ולקרוא את חיבורו של מתן על העשור השני של עין המפרץ. אני מצטרף לברכות שכתבו מוכה ושאל ש. מסיבה פשוטה אחת - כל לימוד וחקר של העבר הקיבוצי שלנו הוא הערובה לחתירה להווה יותר טוב וחתירה לעתיד משגשג ופורח.

בפתח הערותי הקצרות אני מחויב להערת מבוא:

כל סופר או סוקר ובוודאי חוקר מביא איתו לעבודתו את השקפתו האישית ואת סדרי עדיפויותיו. אולי נכון היה לציין זאת במקום כל שהוא בחוברת, כדי שהקורא יידע זאת? מכאן ברור לי שלא זה המקום לפתוח בדיון על תפיסתו של הכותב ושיקוליו, מה להבליט מה להשמיט, ומאיזה תצפית הוא משקיף?

אני מעיר כאן רק הערות שוליות שנראות לי מחויבות מבחינת הקורא.

מן הקל אל הכבד: יש בחוברת טעויות כתיב רבות שאפשר היה בנקל להימנע מהן, באם

היתה עין נוספת קוראת את החומר לפני הדפסתו.

יש שיבושים שמקורם ככל הנראה במקורות הארכיונים ששימשו את הכותב, אבל מאחר

שהאנשים עליהם מסופר חיים אתנו דומני שניתן להגיע בהן להסכמה.

יש שימוש מוצדק בשמות מקומות שהיו פעם וכיום נקראים אחרת, ואת זה חייבים,

לדעתי, בחיבור כזה (שאיננו רומן) להבהיר במקום מקובל בחיבורים כאלה.

יש בהקשר זה קיצורי שמות שמשתנים במהלך התיאורים, שמחייבים, לעניות דעתי,

אחידות ובאור (משמר זבולון - מש"ז או מ.ז).

ויש קטעים חשובים כמו הפרק על הקרקעות שמסתמכים על שמות כפרים שאינם קיימים

כיום ולא מוכרים לקורא הצעיר ואפילו הותיק כיום, ובוודאי לקורא בעתיד. אולי נכון היה

לצרף לפרק או לנספחים מפה שתתן מושג כללי (לא חייבים פרוט מדוקדק של החלקות).

ואחרון - הנספח של התמונות הקבוצות והשמות (הערתי על כך למתן כבר בחוברת

הראשונה שיצאה, ואף טרחתיו והכנתי לו דף עם השלמות או תיקון טעויות בהצעה שיכניס זאת

כדף סטנסיל מצורף). לצערי, גם הפעם התמונות שאינן אחידות בכורח הנמצא, ובחלקן

מצורפים מחנך או מטפלת לחניכים בתמונה, חובה לטעמי לציין זאת כדי לא לטעות ברבות

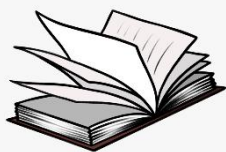
הימים.

כך גם הבחירה לציין מי אתנו בחיים ומי הלך לעולמו מחייב לדייק בכך (בעוד שנים זה

יהיה מיותר, אבל כל עוד חלקנו חיים ובוועטים זה כנראה מתחייב? !).

וכאמור בפתיח, אלו רק שוליים, והעיקר הינו עצם המעשה ותרומתו להבנת העבר, למען

ההווה והעתיד.

סדרת הרצאות בנושאי יהדות וספרות

בארה"ן חוג העמקים ומכון שיטים

חוג העמקים הינו יוזמה אזורית של אנשי ונשות העמקים, הפועלת מזה 36 שנים,

ובמרכז הרצאות בנושאי יהדות וספרות בהנחיית מרצים מהשורה הראשונה.

לאחרונה חברנו לצוות חוג העמקים בארגון סדרות הלמידה, ואנו שמחים להזמיןכם

להצטרף לקהל המשתתפים והמשתתפות.

השנה, לראשונה, לאור נגיף הקורונה, סדרות הלימוד יועברו באופן מקוון, באמצעות

אפליקציית זום.

הכניסה ללא עלות, וכרוכה בהרשמה.

סדרת הרצאות החוג ליהדות ותקיים אחת לשבוע - ימי רביעי ב-20:00.

סדרת הרצאות החוג לספרות ותקיים אחת לחודש - ימי ראשון ב-19:30.

לפרטים יש לפנות למכון שיטים - טל: 04-6536344, מייל: machon@chagim.org.il

הנשמה שלי ממהרת

ספרתי את שנותיי ומצאתי שנותרו לי פחות שנים לחיות ממה שכבר חייתי.
אני מרגיש כמו ילד שזכה בקופסה של ממתקים. את הראשונים אוכלים בהנאה, אבל כשנותרים
רק כמה בודדים, מבינים שהגיע הזמן להתחיל ליהנות מהם באמת.
אין לי זמן לכנסים אינסופיים שדנים בחוקים, בכללים ובנהלים, בידיעה שבד"כ שום דבר לא
יושג.
אין לי סובלנות וזמן לאנשים אבסורדיים שאינם מתאימים לגילם.
אין לי זמן להיאבק עם הבינוניות.
אני לא רוצה להיות בישיבות שבהן האגו המנופח מוביל.
אני לא סובל מניפולטורים ואופורטוניסטים.
אני מפריע לאותם קנאים שמנסים להכשיל את היכולת שלי שאינה מסוגלת יותר לתפוס את
עמדותיהם, את כישרונותיהם ואת הישגיהם.
זמני קצר מכדי לדון בכותרות. אני רוצה את העיקר, כי הנשמה שלי ממהרת. כי לא נותרו
הרבה ממתקים בחפיסה שלי...
אני רוצה לחיות עם אנשים מאוד אנושיים. אנשים שיכולים לצחוק על הטעויות שלהם, שלא
חשוב להם להיות מצליחנים, שאינם מרגישים שהם קודמים, שאינם בורחים מאחריותם, שמגנים
על כבוד האדם ושעומדים בצד האמת והצדק. זה מה שעושה את החיים לכאלה ששווה לחיותם.

אני רוצה להקיף את עצמי באנשים שיודעים
לגעת בלבם של אחרים. כאלה שלמדו לגדול
באמצעות מגע עדין של הנשמה מבעד למכות
החיים הקשות.

כן, אני ממהר. אני ממהר לחיות עם העוצמה
שיכולה לתת בגרות.

אני מנסה לא לבזבז את הממתקים שנותרו
לי. אני בטוח שהם יהיו טעימים יותר מאלה
שכבר אכלתי מהר מדי.

מסרתי היא להגיע לקצה הדרך, בשלום עם
עצמי, עם יקיריי ועם מצפוני.

יש לנו שתי תקופות חיים. התקופה השנייה
מתחילה כשאתה מבין שאתה חי רק פעם
אחת.

הביא לפרסום: עמרם

תעודת הערכה

ניתנת

לחטע עין המפרץ

שהגיע

למקום שלישי בטון לדונם

בעונת האבוקדו 2019/2020

חטעי גדיש
רכז אזור מילופרי

תמיד טרי, הכי בריא

תמיר פורת
מנכ"ל מילופרי

חטע עין המפרץ זכו בתעודת
הערכה, כל הכבוד!

לצעירים בעין המפרץ: הכתבה נוגעת לחברת ע"ה בעבר, שגידלה כאן שלושה ילדים. עליזה התאלמנה מבעלה יהושע, ומצאה בן זוג בקיבוץ גבעת עוז. עליזה מקבלת את העלון, וכך נשמר הקשר שלה לעין המפרץ.

אחרי סיפור הישרדות לא ייאמן: עליזה מקיבוץ גבעת עוז

סדרה מעלה / איילת רוזא הבאי

עליזה ויטיס שומרון מגבעת עוז זכתה בערב ראש השנה לביקור מפתיע. על דלתה דפק ראש המועצה האזורית מגידו, איציק חולבסקי, ובירך אותה על אירוע מרגש במיוחד עבורה: ספרה האוטוביוגרפי המתעד את סיפור הלא ייאמן, פורסם לראשונה בתרגום לגרמנית. פורסם באתר mynet קיבוץ.

סגירת מעגל היסטורית בקיבוץ גבעת עוז: ספרה של חברת הקיבוץ עליזה ויטיס שומרון, "נעורים באש", יצא לראשונה בתרגום לגרמנית. הספר מתאר את סיפור ההישרדות הכמעט בלתי אפשרי שלה כנערה בגטו ורשה ובמחנה הריכוז ברגן בלזן, תורגם כבר לאנגלית, פולנית והונגרית, אבל תרגום לגרמנית הוא דבר שמעולם לא תיארה לעצמה. בערב ראש השנה הגיע לבקר אותה ראש המועצה האזורית מגידו, איציק חולבסקי, ובירך אותה על סגירת המעגל ההיסטורית.

עמרי ויטיס, מוזיקאי, חבר קיבוץ דליה ונכדה של עליזה, מספר: "מה הקשר שלי לכל זה? ובכן, עליזה היא סבתי, או ליתר דיוק, אשתו השנייה של סבא שלי, יהושע ויטיס ז"ל. בנובמבר 2018 הוזמנתי ביחד עם עליזה להשתתף בערב חגיגי בברלין לציון 60 שנה לליל הבדולח. עליזה הייתה אורחת הכבוד ואני הוזמנתי לשיר. הערב בו נכחו מאות אנשים היה מרגש מאוד. בסופו עליזה זכתה למחאות כפיים - סטנדינג אוביישן שנמשך דקות ארוכות. לאחר הערב, פטרה סוואדוגו, המנהלת המוזיקלית שלי בגרמניה ושהייתה בין מארגני הערב, החליטה לקחת על עצמה משימה גדולה - לתרגם את סיפורה של עליזה לגרמנית. בהתנדבות מלאה ללא כל דרישות. בשנה האחרונה עבדה פטרה ימים כלילות על תרגום הספר. בימים אלו ממש נחתם חוזה ההוצאה לאור".

תרגום הספר הושק בזום במספר אירועים חגיגיים כחלק מהפסטיבל היוקרתי לתרבות יהודית "אחוזה", המתקיים מדי שנה במחוז תורינגיה בגרמניה. "עליזה ואני היינו מתוכננים לטוס ולהשתתף בהשקה, אבל הקורונה שינתה את התוכניות, ובמקום לטוס השתתפנו בזום. עליזה התראיינה, ואני שרתי חמישה שירים יחד עם אחותי רויטל ויטיס בליווי של גיא סטריער", מספר נכדה, ומוסיף: "האירוע היה מרגש ביותר, במיוחד עבור עליזה. הוצאת הספר בגרמניה היא הגשמת חלום בשבילה. הגשמת חלום שהיא ממש לא מובנת מאליה, בעיקר לאור העלייה החדה במקרי האנטישמיות בעולם ובאירופה בפרט בתקופה האחרונה".

"שמחתי לבוא לגבעת עוז יחד עם עמרי ויטיס ודוברת המועצה יעל ברניר לתת לעליזה ויטיס שומרון הגיבורה שי לראש השנה, וכדי לברך אותה לכבוד צאת ספרה האוטוביוגרפי", אמר ראש המועצה בביקור.

עוד הוסיף ראש המועצה ואמר: "עליזה, שהייתה בגיל 14 קשרית בארגון הלוחם בגטו ורשה, נמלטה כפקידת הארגון מהגטו ערב פרוץ המרד כדי לספר לעולם על רצח היהודים. נתפסה בהמשך על ידי הנאצים, נשלחה לברגן-בלזן וניצלה גם משם. סיפור חייה המדהים מהווה מופת של אומץ ותושייה, ומעורר השראה גדולה. תרגום סיפורה לגרמנית חשוב במיוחד כדי שסיפורה הייחודי של עליזה ייקרא על ידי גרמנים רבים. התרשמתי מאוד מאישיותה של עליזה, מהחיוניות שלה ומהעוצמה שלה. מאחל לה המון בריאות, אושר ושנה טובה".
העביר לפרסום: נועם כהן

אני רוצה לשתף בהצלחה במסגרת כישלון, סוג של ניצחון בקרב אך לא במערכה: מזמן הבנתי שאת הספרים שקראתי בילדותי, שבעיני היו נפלאים מאין כמותם, בני משפחתי לא יקראו. שלושת המוסקטרים, הרוזן ממונטה כריסטו, היידי בת ההרים ועוד רבים וטובים – אצלי בבית אף אחד לא קורא אותם חוץ ממני, ולא כל כך ברור לי מה יהיה עם הספרים האלה בדורות הבאים. מבחינה זו קיים פער בין דורי משמעותי ביני לבין ילדיי, שקוראים בעיקר קומיקס. מזה זמן מה ניסיתי להוכיח לבני משפחתי שיש ספרי ילדות נהדרים שממש שווה לקרוא, ללא הצלחה, ולבסוף מצאתי שיטה – אני מספרת להם אנקדוטות מתוך ספרים שקראתי, וכך משהו מן הספר נכנס איכשהו בדלת האחורית.

גיליתי שצריך לדעת לבחור את האנקדוטות המתאימות. לאחרונה חוויתי הצלחה עם אנקדוטה מתוך הספר השני בסדרת ספרי אן שרלי – **אן מאבונלי**. בבית אפילו שמחו לשמוע את האנקדוטה, כי צפינו בכמה פרקים מהסדרה "**אן עם הצמות**" בנטפלקס (בתמונה), סדרה שמבוססת על ספרי אן שרלי. אני מצרפת את האנקדוטה לטובת חובבי הספרים, שחלקם בוודאי קראו את הספר, ויוכלו להעלות זיכרונות:

אן שרלי, היתומה הקנדית אדומת השיער, שאומצה על ידי זוג איכרים וחיה עמם בכפר המאוכלס ע"י איכרים בעלי חוות, התגלתה כאינטליגנטית מאוד, הצליחה בלימודיה, ובגיל 16 הפכה למורה בבית הספר של הכפר. הספר מספר על התקופה בה לימדה וחסכה כסף על מנת להגשים את שאיפותיה, ולהמשיך ללימודים גבוהים באוניברסיטה. שאיפותיה של אן היו מנוגדות מאוד לשאיפותיהן של חברותיה מהכפר, שבגילאי 17-18 היו עסוקות בחיפוש אחר חתן, רצוי אחד כזה שיירש משק חקלאי. אחת מהן היתה יפהפיית הכפר, נערה צעירה זהובת שיער ותכולת עיניים בשם רובי גיליס, ששברה לא מעט לבבות.

יום אחד סיפרה רובי לאן סיפור מסמר שיער (לדעתה של רובי) על אחד ממחזריה. אותו מחזר היה טיפוס בינוני למדי, חסר יתרונות משמעותיים, ורובי לא רצתה להתחתן איתו. אלא שאז המחזר עשה את הצעד, והציע לרובי נישואין. אממה, הוא עשה את זה בצורה כל כך רומנטית, ואמר דברים מרגשים כל כך, שראשה של רובי הסתחרר, והיא מצאה את עצמה

שוקלת ברצינות להיענות להצעתו. בכל מקרה, רובי אמרה למחזר שהיא רוצה לחשוב על כך בטרם תיתן לו תשובה. כעבור יומיים השתתפה רובי במפגש תפירה (בילוי אופנתי באותם הימים), שנערך בביתה של דודתו של הבחור. על השולחן היה מונח ספר בשם 'המדריך לחיזור ולנישואין'. רובי עיינה בספר, ולחרדתה היא מצאה בו את הצעת הנישואין של המחזר שלה, מילה במילה! מלאת זעם חזרה רובי לביתה, וכתבה לו מכתב סירוב חריף והחלטי. לאחר מכן שמעה רובי שהוריו של הבחור שומרים עליו בתורות, מחשש פן ינסה להטביע עצמו באחד הנחלים הרבים בסביבה השופעת ירוק של הכפר. אולם רובי הסבירה לאן שאין להוריו מה לחשוש. היא קראה בספר 'המדריך לחיזור ונישואין' מה צריך לעשות מחזר שפניו הושבו ריקם, ואין שם אף מילה על התאבדות בטביעה.

בתמונה: כריכת הספר.

כדורעף – נוסטלגיה ושאר סיפורים – עודד חיטין

מאת אליעזר כגן, פורסם בפייסבוק.

עודד חיטין נולד ב-1935 בקיבוץ בית זרע, ובהיותו נער חזק, זריז ואמיץ, כבר ב-1950 שיחק בקבוצה המעולה של בית זרע, והיה המוסר של חיים בורר היקר ז"ל (שחקן ומנחת מס 1 בארץ בשנים ההן). במקביל שיחק בנבחרת המוסד החינוכי בקעת כנרת, שב-1953 היתה אלופת ישראל לנוער. ב-6-1953, בצבא, היה המוסר של נבחרת הצנחנים שזכתה באליפויות צה"ל.

1959 - עודד עבר (בעקבות האהבה) לעין המפרץ, שם הוא מתגורר (ואוהב) עד היום. ביחד עם אריה זלינגר, הקימו השניים את הקבוצה הראשונה של עין המפרץ. עד 1970 עודד היה מאמן-שחקן (מוסר) של הפועל עין המפרץ, ובשנים האלה הקבוצה הייתה בין 5 הקבוצות הטובות בליגה הלאומית.

1965 - עודד עבר קורס מאמני כדורעף בצרפת, לשם נסע עם חברו היקר, אמניו לבבי ז"ל, מאמן מיתולוגי גם הוא.

1970 - עודד נפצע בלבנון ואיבד אחת מריאותיו. הודות לכוח הרצון האדיר שלו השתקם והחלים במהירות רבה, ופנה ללימודי חינוך גופני במכון וינגייט, כולל הכשרת מאמני כדורעף. בשנה זו עבר לאמן את קבוצת הנשים הבלתי נשכחת של עין המפרץ.

1970 - 1994 - עודד, "משוגע לדבר" ביג טיים, מצליח במו ידיו להגיע עם קבוצתו האלופה לשיאים שטרם נראו בכדורעף. הקבוצה במהלך השנים אמנם החליפה שמות (עין המפרץ, עין המפרץ-כפר מסריק, נעמן ומטה אשר) אך מדובר באותה קבוצה של שחקניות ובאותו מאמן פנומן. הקבוצה זכתה במהלך השנים האלה ב-20 אליפויות המדינה ו-16 פעמים מחזיקות גביע (16 עונות הן זכו בדאבל). הישג מרשים במיוחד נרשם בעונת המשחקים 86-1985, כאשר בנות נעמן זכו באליפות לאחר שניצחו 3:0 את כל המשחקים בליגה, כלומר: 40 נק' בטבלה ויחס מערכות פנטסטי של 60:0 במערכות. בנות נעמן שלטו בליגה ללא עוררין. הקבוצה נסעה מדי שנה לייצג את ישראל באליפויות אירופה לאלופות ולמחזיקות גביע, וניצחה (לרוב במשחקי הבית) את אלופות: נורבגיה, אוסטרליה, בלגיה, פורטוגל, ספרד, יוון ורומניה.

1980 - עודד יצא לקורס מאמנים בארה"ב, בצמוד לנבחרת הבנות של ארה"ב שהתאמנה לקראת האולימפיאדה ב-LA בניצוחו של ד"ר אריה זלינגר, חבר יקר מאז ולתמיד.

1990 - השתלמות מאמנים ביפן, בצמוד לקב' דאיה, אלופת יפן, והמאמן האלוף הנ"ל, אריה זלינגר.

במשך השנים נקלטו בקבוצה, שיחקו והצטיינו, שחקניות מהמגזר הערבי ועולות חדשות מרוסיה. הבולטת בהן, סאנה גימפל, קיבלה מעודד את שרביט המאמן/ת ב-1994, והוא לקח על עצמו את ניהול הקבוצה עד 1998.

במקביל לנ"ל, בשנים 1985-1978 עודד אימן את נבחרת הנשים של ישראל.

במקביל נוסף, בכל אותן שנים עודד עסק והצטיין גם בענף ספורט אישי - שייט מפרשיות.

ב-70-1963 היה שייט תחרותי בדגם 420. עבר לדגם האולימפי הולנדי מעופף, ואף זכה

באליפות הארץ עם איש הצוות המקצוען הלל עמית. ב-1976 פרש מהשיט התחרותי, קנה יכטה, עשה רישיון משיט עד 100 טון והפליג פעמים רבות ליוון, תורכיה והאיים כמובן. כיום עודד בן 86, משקיע בטיולי שטח בטוויטה לנד-קרזר שלו וממשיך להיות נמרץ, מקורי ומעורר השראה.

מתוך התגובות לכתבה:

ברוך בן נריה:

עודד ללא ספק היה מן המאמנים היצירתיים והמחדשים בכדורעף הישראלי. היה מאמן שלנו בקבוצת הגברים של עין המפרץ - כפר מסריק, והוביל אותנו להישגים רבים. תמיד עם חיוך, מצב רוח טוב ומלא חוש הומור, שהפכו את האימונים ואת המשחקים למשהו איכותי ומהנה. אני זוכר את הימים כשנפצע בשירות מילואים בהר דב (אם איני טועה בהיתקלות עם חוליית מחבלים) ואת החודשים הארוכים של שיקום והחלמה. המסירות והמחויבות שלו לכדורעף היתה לשם דבר. עם הנשים של "הקבוצה המאוחדת" של עין המפרץ - כפר מסריק - חנייתה הגיע לפסגות.

יעל חיטין:

תודה גדולה ועגולה לך, אליעזר היקר!! עודד, המכונה כיום "סבודד" (= סבא+עודד, וכן... גם בתור סבא הוא אלוף האלופים!), מאוד-מאוד ישמח ויתרגש למראה ולמקרא הכתבה המקיפה והמפרגנת הזו, והתגובות המקסימות שנכתבו (ויכתבו) במיוחד בתקופה הזויה ומאתגרת זו, כשקשישנו האהובים נמצאים בקב' סיכון ונאלצים להתנזר מפעילות ואינטראקציות, מקסים ונהדר לשמח אותם בכתבות ופרגונים כמו הכתבה הזו! תודה ממעמקי ליבי, לך אליעזר ולכל המגיבות/ים.

אליעזר כגן:

תודה יעל היקרה. בהחלט מגיע לפרגן לאבא שתרים כה רבות לכדורעף. את העבר לא ניתן למחוק וראוי כמובן להזכיר כי אין עתיד ללא העבר. ד"ש חזרה ממני ורק בריאות.

אור ידלין:

עודד היקר, אחד הגדולים בענף. במשך שנים הייתי בא למשחקי האימפריה שבנה עם בנות נעמן עוד בתקופת מירי, אסתי, מיה ושאר הכוכבות. בהמשך, תמיד בחדר הקטן באולם נעמן המיתולוגי - שיחות מקיפות על כל השחקנים בליגה (אז כבר הייתי, לשמחתי, מנהל האימפריה מטה אשר בתחילת דרכה). תמיד עם חיוך, מקצוענות וטפיחה על השכם. ולא נשכח את הסובארו הלבנה ז"צ... מרגש לראות את התגובות של אנשים שהיו חלק משמעותי בחיי עודד וכמו כן בחיי. כל הכבוד אליעזר! מרגש!

הילה שפיר סטן:

מתרגשת לראות את התמונות ושמחה להיות שותפה לדרך ולהצלחות של עודד חיטין!! המאמן שלי, המסור והמשקיען. אולם הספורט נעמן היה הבית הראשון שלו. היה חי ונושם את הכדורעף יום יום שעה שעה! כמה חוויות, ניצחונות, אימונים מתישים. נסיעות למשחקים בארץ ובחו"ל יחד... כיף גדול!!

גלית פייגה:

וואו עודד היקר! איזו דרך חיים! הובלת אותנו, לימדת, לא ויתרת. תמיד אמרת לנו: "הגיע יום הדין של הצרצרים" בכל משחק חשוב. איש יקר ואהוב, חלק גדול ומשמעותי בחיי!

ענת אדר:

מצטרפת למילים החמות על עודד. היה מאמני גם בעין המפרץ וגם בנבחרת. היתה לנו קבוצה נהדרת. לדעתי התחרינו אז עם מרחביה על האליפות. אני עברתי ממרחביה לעין המפרץ. היה מתח, אבל רמה גבוהה ומאתגרת. עודד היה מקצוען, וניהל אותנו ברוגע מצד אחד, ובקשיחות מהצד השני. מאחלת לו בריאות ואושר.

שירלי לבבי:

איזה פוסט יפה ומרגש! מעלה זכרונות ורגעים נפלאים של חברות בין אבי, אמניהו לבבי, לעודד והמשפחות שלנו... יעל, אליעזר, אולי תוכלו לצרף תמונה של השניים?

יובל הררי:

לייזר כתבה מצוינת. זכיתי להתאמן ולשחק תחת שרביטו של עודד. אין ספק שהיה מאמן מצוין שידע להחדיר בנו מחויבות ומצוינות. בתמונה: טיים אאוט במשחק ליגה בשבת בבוקר במגרש המיתולוגי של עין המפרץ.

תרומה לנפחעי הקורונה דרך ביי"ס לאתגרי העתיד

אחד הדברים הקשים בקורונה הוא העוני, משפחות רבות הגיעו למצוקת רעב של ממש. זה הזמן לחזק את הקשרים הקהילתיים והערבות ההדדית ביננו.

בבית הספר לאתגרי העתיד הקמנו **קרן ערכות הדדיות**, שתחלק מדי שבוע סלי מזון למשפחות בית הספר.

סל מזון עולה 80 ₪, הארגון והשינוע בהתנדבות קהילת בית הספר.

כל תרומה תעזור מאוד!

כל הפרטים בדף הפייסבוק של ביי"ס לאתגרי העתיד – חריש.

קול קורא לוועדת ותיקים

בשנים האחרונות צמחה אצלנו ובכל הארץ קבוצת גיל חדשה בגילאי 60 עד 80 + שנקראת היום: **גיל התבונה**.
עד היום היו מתנדבים שליוו את הגיל הזה בנאמנות ובמסירות. אנו רוצים להקים וועדה לגיל התבונה, שתפתח ותלווה את החברים בתחום שעוסק ברווחת חייהם של החברים בגיל זה.
אנו מזמינים בזה חברים עם מוטיבציה ורצון לתרום בתחום להציע את מועמדותכם, הן לריכוז הוועדה והן כחבר/ חברה בוועדה.
הוועדה תעבוד בליווי מסודר ומקצועי. חברי הוועדה יהיו מחויבים להשתתף בהכשרה מתאימה בהובלת עמותת הוותיק.
מתוך הפונים יבחרו חברי הוועדה ורכז הוועדה.

את המועמדות יש להגיש לכרמן עד לתאריך ה- 25.10.20
לפרטים ניתן לפנות לשגית אסרף

אנחנו יחד!

צומחים ומתפתחים לאחר הפרישה

סדנא לקראת פרישה יוצאת לדרכך!

מתנת האיל - חלון הזדמנויות להתפתחות ראשית וקואניטיבית ♥ לכוויות
ושירותים לאמאאית וצוד.

הסדנה הינה שיתוף פעולה בין המשרד לשוויון חברתי, מעברים גליל מערבי,
עמותת הוותיק מטה אשר ותחום וותיקים מעלה יוסף.
מפגש אחת לשבוע בימי ד' באולם רב תכלית, מתנ"ס עברון.
הפתיחה: 4.11.20, בין השעות 9:00-12:30, 8 מפגשים.

לפרטים:

ורד אריאל (עמותת הוותיק) – 050-8515622

לירז בראונשטיין (מעברים) – 052-6707184

"אני רק שאלה" / עו"ד רותם רושמן

הפעם - איך ניתן לשנות או לבטל צוואה

שלום חברים, הפעם אעסוק בשאלה איך ניתן לשנות או לבטל צוואה שהכנת. אפרופו שינויים, ולאור הקורונה שממשיכה לחגוג בארצנו הקטנטונת, לפני שנצלול לגופו של עניין מאחלת לכולנו – שנדע לערוך עם עצמנו שינויים, שנפתח ונתרגל בתוכנו גמישות ויצירתיות כדי לעבור את תקופת הקורונה המאתגרת בצורה המיטבית. מי ייתן ונצליח לשמור אחד על השני חברתית, בריאותית וכלכלית.

ועכשיו, במעבר חד, לשינויים בצוואות. אקדים ואומר שהמאמר אינו מהווה ייעוץ משפטי ואינו תחליף לייעוץ כזה. כל מקרה ומקרה צריך להישקל לגופו.

נתחיל ברקע קצר:

בבסיס החקיקה הישראלית והפסיקה של בתי המשפט בישראל מצוי העיקרון של מימוש רצון המצווה/הנפטר. מימוש רצון המצווה בא לידי ביטוי, בין היתר, באפשרות הניתנת לכל אדם לכתוב צוואה חדשה או להוסיף/לשנות על צוואה קיימת בכל עת במהלך חייו, וכמה פעמים שיחפוץ בכך במהלך חייו. אפשרות זו באה להבטיח שאדם יוכל לצוות את רכושו לאחר מותו בהתאם לנסיבות חייו המשתנות, וכי רצונו העדכני ביותר הוא שיבוא לידי ביטוי לאחר אריכות ימים.

החופש לצוות מעוגן, בין היתר, בסעיף 27 לחוק הירושה תשכ"ה – 1965 (מכאן ואילך אקרא לו כאן "חוק הירושה") הקובע:

27. א. התחייבות לעשות צוואה, לשנותה או לבטלה או שלא לעשות אחת מאלה - אינה תופסת.
- ב. הוראת צוואה השוללת או מגבילה את זכות המצווה לשנות את הצוואה או לבטלה - בטלה.

סעיף זה בא להבטיח שאדם יוכל לשנות צוואה שהכין בלי שיהא מוגבל לצוואה קודמת או להתחייבות קודמת לערוך צוואה בדרך מסוימת. לשם הבטחת חירות זו קבע המחוקק כי אין תוקף להוראת צוואה השוללת או מגבילה את המצווה מלשנות את הצוואה שהכין או לבטלה. המשמעות הפרקטית היא שאדם יכול להכין בחייו אין ספור צוואות ולאחר מכן לבטלן. **הצוואה המאוחרת בזמן היא הצוואה המחייבת.**

איך משנים צוואה או מבטלים צוואה קודמת?

- ביטול צוואה על ידי המצווה מעוגן בסעיף 36 לחוק הירושה הקובע:
36. א. המצווה רשאי לבטל צוואתו, אם על ידי ביטול במפורש באחת הצורות לעשיית צוואה, ואם על ידי השמדת הצוואה; השמיד המצווה את הצוואה, חזקה עליו שהתכוון בכך לבטלה.
 - ב. צוואה חדשה, אף אם אין בה ביטול מפורש של צוואה קודמת, רואים אותה כמבטלת את הקודמת במידה שהוראות הצוואה החדשה סותרות את הוראות הצוואה הקודמת, זולת אם אין בצוואה החדשה אלא הוספה על האמור בצוואה הקודמת.

אנסה להבהיר מהן האפשרויות השונות לפי סעיף זה:

אפשרות ראשונה - ביטול צוואה קודמת על ידי עריכת צוואה חדשה, מאוחרת בזמן, הסותרת את הצוואה הקודמת. הצוואה החדשה, גם אם אין בה הוראה מפורשת המבטלת את הצוואה הקודמת, רואים אותה ככזו אם הוראותיה סותרות את הוראות הצוואה הקודמת. אם הכנתם צוואה חדשה הסותרת את הצוואה הקודמת, אין חובה לבקש עותק של הצוואה הקודמת ממי שהצוואה הקודמת נמצאת אצלו (עורך הדין שערך הצוואה, יורש לעתיד, איש אמון וכו'), שכן הצוואה החדשה המאוחרת בזמן היא הקובעת והמחייבת.

אפשרות שנייה - ביטול הצוואה על ידי השמדתה. אם המצווה משמיד צוואה שערך קמה

חזקה/הנחה מכח הדין שבמעשה זה התכוון המצווה לבטל את הצוואה.

מדובר בעקרון משפטי הקובע כי אם לא נמצאה אצל המנוח הצוואה המקורית שהכין, הרי

שהמנוח **השמיד את הצוואה באופן מכוון על מנת שזו לא תצא לפועל**.

מדובר בהנחה הניתנת לסתירה. כלומר, אם ישנן ראיות אחרות חזקות דיון, ובית המשפט לענייני משפחה משתכנע ומקבל אותן, הוא יכול לקבוע שעצם זה שהצוואה המקורית לא נמצאה אצל המנוח אין משמעה שהיא מבוטלת (כמובן שבמקרה כזה יש להגיש תביעה לבית המשפט על ידי מי שמתנגד לביטול הצוואה ולנהל הליך הוכחות בבית המשפט).

במקרה של השמדת הצוואה חשוב לטעמי לבקש את ההעתיקים של הצוואה שנתנו לאחרים

למשמרת, וליידע את אותם אחרים שאנו מבקשים את העותקים של הצוואה שכן החלטנו להשמידה.

אפשרות שלישית – ביטול הצוואה בדומה לארבעת האפשרויות הקיימות לעריכת צוואה,

כלומר:

א. **ביטול בכתב ידו של המצווה** - המצווה כותב בכתב ידו כי צוואתו מתאריך כך וכך מבוטלת,

רושם את תאריך הביטול וחותם.

ב. **ביטול צוואה בפני עדים** – כתב ביטול שנערך בכתב יחד עם תאריך וחתימת המצווה, שהצהיר

בפני שני עדים כי הוא מבטל את צוואתו מתאריך כך וכך, והעדים צריכים לאשר את הביטול

בחתימתם.

ג. **ביטול בפני רשות** – ביטול הצוואה בפני שופט, רשם, או דיון.

ד. **ביטול בעל פה** – רק אם המצווה נמצא על סף מוות או מאמין שהוא נמצא במצב כזה אזי הוא

יכול לבטל צוואתו בעל פה, בפני שני עדים המבינים את השפה בה הוא דובר.

איך יודעים מהי הצוואה האחרונה של המנוח ואבטחיתם שתקיים?

מושכלות ראשוניות – דואגים שיירשם תאריך על גבי כל צוואה שנכין, כדי שידעו מתי נערכה

הצוואה ושהיא המאוחרת בזמן.

באשר לאופן שמירת הצוואה האחרונה - רצוי לשמור הצוואה במקום גלוי יחסית בבית, ולתת

מקור נוסף למשמרת לזוכים לפי הצוואה, או לאיש אמון או לחבר קרוב.

האפשרות הבטוחה ביותר היא הפקדת הצוואה אצל הרשם לענייני ירושה.

אם מופקדת צוואה אצל הרשם לענייני ירושה, ברגע שהמצווה נפטר ומוגשת בקשה לצו קיום

צוואה או בקשה לצו ירושה, המזכירות בודקת אם מופקדת בעניינו צוואה. במידה וקיימת צוואה כזו

היא נפתחת על ידי הרשם לענייני ירושה, כדי שלא יינתן צו המתעלם ממנה. הדין קובע חזקה/הנחה

כי צוואה שהופקדה תהיה ראייה לכאורה שהמנוח הוא שערך אותה, ושהצוואה נעשתה לכל המאוחר

ביום ההפקדה (ראה ס. 21 לחוק הירושה).

אדגיש שני היבטים בעניין זה:

- היבט ראשון - אם נמצאה צוואה אחרת, המאוחרת לצוואה שהופקדה אצל הרשם לענייני ירושה, הרי שהצוואה האחרונה היא הקובעת, גם אם לא הופקדה אצל הרשם.
- היבט שני - הפקדת הצוואה אצל הרשם לענייני ירושה אינה מבטיחה כי המסמך המופקד הוא אכן צוואה בת תוקף, הממלאת אחר הדרישות הצורניות והאחרות הנדרשות לפי חוק הירושה מצוואה. הצוואה מופקדת בתוך מעטפה סגורה ולא נבדקת לגופו של עניין בעת הפקדתה. הקושי הפרקטי בהפקדת צוואה – המצווה צריך להפקיד באופן אישי את הצוואה, וההפקדה כרוכה בתשלום אגרה.

עד כאן חברים. מאחלת בריאות ומורל גבוה!

ניתן לפנות אלי דרך האתר שלי www.rottem-law.com או בטלפון 052-3381803.

בדיקה עצמית של השד

כל אוקטובר מציינים בכל העולם את יום המודעות לסרטן השד. עד שתגיעי לגיל המומלץ לבדיקת ממוגרפיה, את יכולה להתחיל לבדוק את עצמך לבד פעם בחודש וללכת לרופא פעם בשנה. קבלי מדריך מיוחד - כזה שכדאי להעביר גם לחברות. מאת ד"ר משה רוזנבלט. העבירה לפרסום: שגית.

לראש חודש החודש
לסרטן השד

כולנו רוצות לשמור על הבריאות, ואחת הדרכים שתסייע לך לעשות את זה היא היכרות טובה עם הגוף שלך. אם תקדישי קצת זמן להתבוננות והקשבה, ותדעי איך הוא נראה ומרגיש בשגרה הבריאה, יהיה לך קל יותר להיות מודעת ולשים לב לשינויים שמצריכים בדיקה.

כל אוקטובר מציינים בכל העולם את חודש המודעות לסרטן השד, וזו הזדמנות מצוינת להכיר את גופך, באמצעות בדיקת שד עצמית.

עד כמה הבדיקה הזו אמינה? אין בדיקה שמסוגלת לגלות ב-100% את סרטן השד, אבל שילוב של בדיקה עצמית פעם בחודש, שמלווה בבדיקת כירורג שד פעם בשנה, יכול לסייע לגלות את הסרטן בשלביו המוקדמים.

כשאת חושדת במשהו, ופונה לרופא או לרופאה, הם יכולים לשלוח אותך לבדיקות מקיפות יותר באמצעי הדמיה (ממוגרפיה, או אולטרסאונד) כדי לברר בדיוק מה מצבך. אל פחד! הבדיקות עשויות להציל את חיך, ויותר מ-80% מהגושים בשדיים אינם ממאירים.

רגע, אז להתחיל לעשות ממוגרפיה? עוד לא. בדיקת ממוגרפיה חשובה מאוד לאבחון סרטן השד, אך היא מומלצת לנשים מגיל 50. כל אישה שמגיעה לגיל זה תקבל במהלך השנה הזמנה לממוגרפיה. היא אמורה בהמשך לפנות לרופא המשפחה כל שנתיים ולבקש הפנייה, עד גיל 74. אם עד הגיל הזה היא נשארת בריאה, הסיכוי ללקות בסרטן השד בהמשך החיים כל כך קטן, שאין צורך להמשיך להיבדק. אם את אחרי לידה, לעומת זאת, ולא משנה הגיל - חשוב שתלכי להיבדק. סרטן השד מתפתח במקרים מסוימים דווקא אחרי לידה.

ומה איתי? אם מלאו לך 25, את יכולה להיות קשובה לגופך עם בדיקה עצמית פעם בחודש. לבדיקה זו דרושות דקות ספורות בלבד, ולא צריך להזמין לשם כך תור במיוחד אצל הרופא, או הרופאה.

אני לבד? מה אני מבינה ברפואה? את אולי לא מבינה הרבה ברפואה, אבל אחוז גבוה מגילויי הסרטן על ידי נשים נעשים בעזרת בדיקה עצמית.

פשוט ככה? פשוט ככה!

למה?

1. זו התדירות: כשאת בודקת את השדיים שלך בפרקי זמן קצרים, כפעם בחודש, את מסוגלת להרגיש ולשים לב לשינוי שמתחולל בגוף שלך עוד בתחילתו. זה קצת דומה ליכולת של עיוורים להכיר כל חפץ בסביבתם הקרובה בעזרת חוש המישוש שלהם. באותו אופן, כדאי שגם את תכירי את שדייך במישוש, כדי לעלות על כל שינוי שעלול להתרחש בהם בעתיד.

2. הרגישות שלך לעצמך: אלו השדיים שלך שאת בודקת, ואת מרגישה את גופך גם בקצות האצבעות וגם מבפנים, בשדיים עצמם. התחושה האישית שלך עשויה להיות רגישה ומדויקת יותר מזו של בודק חיצוני בשל כך.

דוקטור, הבהלת אותי. מעכשיו אני בודקת כל יום. לא טוב.

למה? כי אם תבדקי את עצמך כל יום לא תרגישי שום הבדל מיום ליום. פעם בחודש זה לגמרי מספיק.

רגע, בעצם - למה חשוב לבדוק בכלל? אני צעירה ובריאה וזו בעיה של נשים, איך נגיד, מבוגרות יותר, לא? האחוזים של נשים שילקו בסרטן השד במהלך חייהן, בגילאים שונים, הם גבוהים. סטטיסטית, אשה אחת מכל תשע עד 12 נשים תחלה במחלה. בשנים האחרונות חלה עלייה בסרטן השד אצל צעירות בשנות ה-20 וה-30 לחייהן. אצל צעירות בנות 18 המחלה נדירה מאוד, אבל עדיין עלולה לקרות. לכן יש להתייחס למחלה בכובד ראש. מה גם שסרטן השד, ברוב המקרים, גדל בלי לגרום לכאבים. ברוב המקרים שבהם מופיעים כאבים בשדיים המקור שלהם הוא בבעיות הורמונליות, בשימוש בגלולות, או בהופעת ציסטות בשד.

בתכל'ס, איך בודקים? שדיים הם אברים חיצוניים. לכן את יכולה לבדוק אותם בעצמך ומה שנחוץ לדעת הוא:

1. לדעת מתי לחפש.
2. לדעת מה לחפש.
3. לדעת איך לחפש.

מתי לחפש באמת? אצל נשים עם מחזור סדיר, עדיף לבצע את הבדיקה העצמית ביומיים שלאחר גמר המחזור.

למה? כי אז השדיים פחות גדושים ופחות רגישים למישוש.

ואם אין מחזור? אז כדאי לקבוע יום מסוים (למשל, כל ראשון לחודש או ביום האחרון של כל חודש, או כל יום אחר שתזכרי בקלות) - ולבצע את הבדיקה.

מה לחפש? הבדיקה מורכבת מהתבוננות וממישוש. לרוב, יש הבדלים בולטים בין גידולים סרטניים ולא-סרטניים בשד. הגידולים הלא-סרטניים (והיא גודלם אשר יהא), הם לרוב עגולים או אליפטיים. כלומר: יש להם גבול חד וברור. בנוסף, ניתן "להזיז" אותם בקלות לכל כיוון ופעמים רבות הם רגישים מאוד וכואבים (בעיקר כשמדובר בציסטות). לעומתם, גידולים סרטניים בשד גדלים תוך כדי חדירה לרקמת השד, הם לא "זזים" בנקל לכל הכיוונים ובנוסף לכך הם לרוב נוקשים, ללא גבול חד וברור ומקובעים בתוך השד.

אז איך לחפש? מרחי על כפות ידיך קרם גוף או קרם ידיים. הקרם גורם להחלקת האצבעות על פני שטח השדיים ומשפר את היכולת שלך להרגיש גושים בתוך השד. התבוננות: כעת שבי מול המראה והסתכלי על שדייך מלמעלה וגם במראה - פעם אחת כשידייך למטה ופעם אחת כשידייך מורמות.

בדקי אם את מבחינה בשינויים בצורה החיצונית של השדיים, האם יש קילוף או קשקשת שלא הייתה בעבר ובעיקר - האם יש שקע בעור או בפטמה והאם הפטמות בחוץ, או שאחת מהן "נכנסת פנימה" (כאילו שמהו מושך את העור או הפטמה, פנימה). שקע בעור, או שקיעת הפטמה, עלולים להיות סימן להתפתחות גידול סרטני מתחת לאזור השקע.

בחני את השדיים גם כשכפות ידיך לוחצות את הפטמות פנימה אל השד, וגם כשאת מרימה את השדיים בעזרת כפות הידיים וחושפת את החלק התחתון, שקשה לראות בדרך כלל. מישוש: כדאי להשתמש בכריות של קצות האצבעות של שלוש האצבעות האמצעיות, ולהפעיל דרגות לחץ משתנות בעת הבדיקה כדי לבדוק עומקים שונים של רקמת השד: לחץ קל לבדיקת הרקמה הקרובה לעור, לחץ בינוני, ולחץ מרבי לבדיקת עומק השד. לחצי על הפטמות בעזרת אצבעותיך מכל הצדדים, בזוויות שונות, בניסיון לסחוט אותן. גם אם אינך מניקה כעת (או אפילו לא חושבת להניק בעשור הקרוב...), עלולה לצאת הפרשה מועטה (לבנה, צהובה או שקופה). אין זה ביטוי לבעיה רצינית. עם זאת, אם לאחר סחיטת הפטמות יוצא דם, או נוזל בצבע כהה - מומלץ לפנות מיד לרופא או לרופאה, לבדיקה. שימי לב - הופעה של נוזל כזה אינה בהכרח ביטוי לגידול סרטני, אך יש לשלול זאת!

כעת, שכבי על הגב, הרימי יד אחת ושימי אותה מתחת לראש. עם היד השנייה מששי את השד הנגדי ליד שמונחת תחת הראש. מששי את השד כולו, מעצם הברית, בפטמה ועד אזור זנב השד, החלק של השד שנמשך לאזור בית השחי.

עשי זאת בתנועות ספיראליות מבפנים החוצה (או להיפך, איך שנוח לך) תוך כדי חיפוש אחר גושים בשד, במיוחד כאלה שלא היו שם קודם לכן. לאחר מכן, הניחי את היד השנייה מתחת לראש, ובדקי את השד הנגדי עם היד האחרת בדיוק באותו האופן. בבדיקה שביצעת עד כה, מיששת את שדייך כנגד הצלעות. עכשיו, בדקי את שדייך בישיבה, בשתי הידיים. מששי כל שד בנפרד כשאת מחזיקה אותם כך: האגודל בצד אחד של השד ויתר האצבעות בצד האחר שלו.

בדקי גם את אזור בתי השחי. אותו מומלץ לבדוק כשהזרוע מורמת רק קצת, ולא עד הסוף למעלה. חפשי בלוטות מוגדלות, נוקשות או כל שינויים אחרים. זהו.

זו כל הבדיקה? פשוט, לא? זכרי לחזור עליה כל חודש. קחי את הזמן והקפידו לבדוק את כל השד וללמוד את גופך. ככל שתכירי אותו יותר טוב, תשימי לב אם משהו משתנה.

ואם נדמה לי שגיליתי משהו? אם נדמה לך שגילית משהו, פני לכירורג במרפאה מקצועית לבדיקה.

מה עוד? עשי משהו חיובי והפיצי את הכתבה הזו בין כל החברות שלך.

למה? כי ככה אולי תצילי את החיים של החברה הכי טובה שלך.

ביום שני ה-19.10 בשעה 17:30 יתקיים

מפגש ימים לחודש האודעות לסרטן השד

המפגש יחולק לשני חלקים:

הדרכה על בדיקה עצמית

פעילות ספורט קלה בחוץ

בהדרכת נילי אביזמר

ההשתתפות מותנית בהרשמה מראש במזכירות המרפאה

עקב הנחיות הקורונה – המפגש עד 20 איש, עם מסיכות ושמירה על מרחק.

אם לא היית בחולצות ורודות

ביטוחי בריאות

כזכור, ב- 21/9/2020 התקבלה החלטה בקלפי לחזור למתווה המקורי בביטוח הבריאות:

- רובד בסיס - ע"ח החברים
- הרחבות א+ב – 50 / 50 בין החבר ובין הקיבוץ.

החל מתקציב חודש אוקטובר נעבור לעבוד לפי מתווה זה:

	סה"כ	בסיס	חבר	קיבוץ	
	לחודש שח	100%	50%	50%	הרחבות
ילד	27.4	10.3	17.1	17.1	34.3
בוגר	77.1	30.7	46.4	46.4	92.7

1. חיילים – על חשבון הקיבוץ.
2. מקסימום תשלום למשפחה - 2 מבוגרים ו- 2 ילדים.
3. ניתן לבקש לצאת מההרחבות ולחזור לבסיס בלבד, אך יש לזכור כי כדי להיכנס שוב צריך לעבור חיתום, לכן מומלץ לשקול את הנושא היטב.
בסך הכל אנו רואים עד כה כי כמעט כל החברים שהגישו תביעות קיבלו החזרים, והטיפול בתביעות הינו מהיר וקל. יש יתרונות להשתייכות לביטוח קבוצתי.
4. אם בכל זאת בוחרים לצאת -
יש לפנות לרות מרדכי, בטלפון: 052-3965763, או במייל: briut@ein.co.il ולבקש למלא טופס גריעה.

בברכת בריאות טובה,
ניצן שחף

פינת הפרהון

תודה ענקית לצוות הבריכה, לשמעון, שחר ודגן, על השירות היום יומי בבריכת השחייה. הכל נקי, מתוחזק ועל פי חוק, והכי חשוב – תמיד עם חיוך. חבל שהקורונה הפסיקה לנו לא על פי התאריך שאנחנו רגילים. העיקר הבריאות, ונקווה שבשנה הבאה נהנה יותר, והכל יהיה מאחורינו. בינתיים מתרחצים בזיעה של עצמינו...

פרדו שלומית

פתרון לחידה 'מי האיש':

צפריר פלג הוא האיש: נולד וגדל בקיבוץ געש, הוריו דרום אמריקאים ודוברי ספרדית, בעל תואר ראשון בתקשורת, ולאחותו קוראים כרמית ☺.

לשמאי, יפעת ודגן
ברכות לנישואי
מור גל עם בח"ל **חגי אפרת**
ברכות לסבים
אוסנת ורמי דורון
ולכל המשפחה הענפה
שתדעו עוד שמחות רבות
מכל בית עין המפרץ

גלדים זה שמחה
מזל טוב וברכות
לאבנר וענבל גזית
להולדת הבת הבכורה
עפרי
מזל טוב וברכות
לסבתא **רחלי גזית**
עם הגעת הנכדה **התשיעית**
ברכות לכל המשפחה הענפה
ושתדעו עוד השמחות!
מכל בית עין המפרץ

אירוע ספורט להעלאת המודעות לסרטן השד

ביום ג', 20.10.20, בשעות 16:30-18:30

זה הזמן לרוץ... (או לצעוד)!

הגיעו למגרש בזמנכם החופשי בין השעות 16:30 ל-18:00 כשאתם לבושות/לבושים בפריט לבוש ורוד. הירשמו וצאו לרוץ/לצעוד מסביב לקיבוץ (אין צורך בהרשמה מראש).
כל סיבוב יזכה אתכם בצמיד ורוד.

בסוף חוזרים למגרש -

1. מזדכות/ים על הצמידים ומרוויחות/ים קילומטרים
2. מצטלמות/ים
3. מקבלות/ים קרטיב

כל הקילומטרים שיצברו, יתרמו לפרויקט ארצי של *גמאני רצה* - הקפת כדור הארץ בריצה (40,075 ק"מ) למען העלאת המודעות לסרטן השד ולגילוי מוקדם.

האירוע פתוח לכל המינים ולכל הגילאים.

בנוסף, אנחנו מזמינות אתכם/ם לצעוד/לרוץ כל החודש, ללבוש חולצה ורודה, להצטלם ולהעלות את התמונה עם מס' הק"מ שעברתם לפייסבוק שלכם או לפייסבוק של הקיבוץ.

תייגו את גמאני רצה:

#גמאני_רצה

#מקיפים_את_כדור_הארץ_בריצה

לכי להיבדק - אילוי מוקדם מציל חיים!

כלב בורח ממזרח גרמניה ועובר את החומה למערב גרמניה. פוגש כלב מערב גרמני. הכלב השני אומר לראשון, וואי איזה מסכנים אתם שם בטח במזרח גרמניה. בטח אין לכם שם מה לאכול בכלל.

לא, דווקא יש מספיק אוכל, אומר הכלב הראשון.
אז בטח אסור לכם לצאת לטייל בפארקים שם אה? אומר הכלב השני.
לא, דווקא אין שום בעיה לטייל בפארקים, אומר הכלב הראשון.
אז בטח אין לכם אישור להשתין על עצים במזרח, אומר הכלב השני.
לא, אין שום בעיה להשתין איפה שאתה רוצה, אומר הכלב הראשון.
אז תגיד, אומר הכלב השני, מה כל-כך נורא שם במזרח גרמניה?
-אסור לנבוח, אומר הכלב הראשון.

שמעתם את זה? מסתובבת סברה שטראמפ נדבק מהמפגינים בבלפור, דרך הכביסה שהביאה שרה.

חברים שלום,

לאור המצב וכדי לשמח ולעודד את כולכם, אנו מזמינים את כולכם לערב מנגל מושקע ומפנק אצלי בבית.
בתפריט: אנטריקוט, צלעות כבש, כבד אווז, אסאדו, קינוחים, וויסקי, בירות ועוד, הכל חינם ומכל הלב.
ניפגש הערב בשעה 21:00 ב-ZOOM

ביבי וגילה גמליאל נכנסים לקפיטריה בטבריה. גילה לוקחת שלוש עוגיות, ומכניסה לכיס בלי שהמוכר רואה.

ביבי: תלמדי ממני.

ביבי פונה למוכר ואומר: "אם תתן לי שלוש עוגיות - אני אעשה לך קסם". המוכר נותן לו וביבי אוכל אותם.

המוכר אומר לביבי: "נו, ומה עם הקסם"?
ביבי: תבדוק בכיס של גילה

לכבוד יום הקשיש הבינלאומי החל ב-1 באוקטובר, הנה משהו מקסים ונוגע ללב:

אין מצב שאני מוסיפה את השנה הזאת לגיל שלי! לא השתמשתי בה.

דפתרבות

ציינו את **ערב החג הראשון והשני** עם מוזיקה בשכונות וחלוקת צ'ופרים. הפעלנו אתכם במשחק המשפחות – 'חפש את הקורונה 2' ברחבי הקיבוץ. כ-100 משתתפים לקחו חלק בריצת הלילה שקיימנו לראשונה בעין המפרץ, ונשאר לנו טעם של עוד...

חברי הקיבוץ בנו סוכות מרשימות ביותר. בתחרות השתתפו 24 סוכות יפות ומושקעות... שלושת הסוכות הזוכות קיבלו מארז מפנק שכל כולו מתוצרת עין המפרץ.

חג סוכות בצל קורונה הסתיים בהצלחה!

תודה לצוות החג- רן ק, לטס גפן, דנה רווה, צפריר פלג, עמר עמיר, שני טבול, עינב גפן, זיו דוד, נועה גבע, ולכל המתנדבים שתרמו להצלחת האירועים השונים.

בלעדיכם כל זה לא היה קורה!

תודה תודה תודה

נפגש בחג הבא 🌾

במהלך חגי תשרי השתלבו אירועי חג הקיבוץ:

צ'ור הקיר - תודה לדנה ניצני, אלי טבול, דנה לוין-עמית

קולאז' תאונות - תודה לאתי רז ולאילת פלור.

מדרחוף היצירה המקומית - נדחה פעמיים בשל הסגר והבידודים, אך אנו

מלאי תקווה שהיריד עוד יתקיים. עקבו אחר הפרסומים.

תודה 1307 חט הקיבוץ - נטע ברנשטיין, לטס גפן, זיו דוד, ארבל דרזדנר,

אתי רז, דנה רווה, בר בן ארוש.

תודה 1307 ההגדרה - לירן ואנונו, צחי אבוחצירה ויאיר אסף, שעוזרים לנו

באופן קבוע להפיק אירועים בתקופת הקורונה

מיסיק זימים למימלי בשבת הקרובה 17.10.2020

בטרסת הגליל - מאחורי הבריכה וליד המשתלה

מוזמנים להירשם בקפסולות משפחתיות - עד 20 משתתפים בקבוצה

מהשעה 16:00 כחצי שעה לכל משפחה ועד השעה 18:00

הרשמה אצל אורן עציוני - 052-3965797

עזרה ותמיכה תקבלו מילדי כיתה ז' כחלק משנת המצוות

תודה,
אורן ודנה